

[Indenrigsministeren.]

skal garantere for Restancer. Jeg kan naturligvis ikke benægte, at der her kan opstaa Vanskeligheder. Dog kan jeg ikke skønne, at det skulde blive vanskeligere at faa denne Skat ind, end det vil være at faa andre kommunale Skatter ind; og jeg ser ikke nogen Grund til at frygte for Restancer med Hensyn til denne Beskatning til Fordel for Amtet i højere Grad, end det er Tilfældet med de almindelige kommunale Skatter. Men der er naturligvis ikke noget i Vejen for, at vi i det kommende Udvalg søger at forhandle os til Rette om en Lempelse paa dette Omraade, saaledes f. Eks. en Lempelse med Hensyn til Indbetalingsfristen. Ligeledes kan vi jo drøfte, om man muligvis bør lade Amtet bære en Del af Tabsrisikoen, det maatte i hvert Fald kun blive en mindre Del, da Amtet ikke kan have selve Inkassationen af den vedkommende Skat. Vi kan meget vel drøfte dette, men jeg vil meget advare imod at søge en Ordning tilvejebragt saaledes, at det bliver Amtet, der kommer til at paaligne Skatterne paa den enkelte Skatteyder og sørge for Opkrævningen, thi saa tror jeg rigtignok, at Amtet som den langt fjernere Institution end Sognekommunen vil komme ud for meget betydelige Restancer og derigennem for meget betydelige Tab.

Det ærede Medlem Hr. Fisker spurgte: Er det nu ogsaa retfærdigt at mindske Skatten paa fast Ejendom og overføre denne Beskatning til andre Skatteobjekter? Og i denne Forbindelse citerede det ærede Medlem et fremtrædende Medlem af dette høje Ting, det ærede Medlem Hr. Pinholt, som har sagt, paastod det ærede Medlem Hr. Fisker, at man skulde være forsigtig med at lempe Ejendomsskatterne, hvis Følgen deraf vilde blive, at Personskatterne vilde vokse. Nu følger jeg det ærede Medlem Hr. Pinholt med megen Interesse, men at citere ethvert Fyndord, som det ærede Medlem maatte have fremsat, er jeg ganske vist ikke i Stand til. Jeg tvivler ikke om, at Udtalelsen er fremsat, men jeg ved ikke hvornaar eller i hvilken Forbindelse. Men hvis den er fremsat, maa jeg i dette Tilfælde gaa ud fra, at det er i Forbindelse med en Behandling af Ejendomsskatterne i sædvanlig Betydning, det vil sige saadanne Ejendomsskatter, der har faaet Prioritetens Karakter paa Grund af deres Ælde, deres Stabilitet. Og i saa Fald vilde jeg ogsaa nære stor Betænkelighed ved at gaa over fra saadanne Ejendomsskatter til personlige Skatter; men naar Talen er om Ejendomsskatter, som uden Spor af Hensyn til

Forandringer i Ejendomsværdierne i Løbet af en Menneskealder kan vokse til mellem det 7- og 8-dobbelte af deres tidligere Beløb, siger jeg, at Karakteren af disse Skatter er saaledes, at man maa søge at fordele den deraf følgende Byrde efter retfærdigere Principper.

Det ærede Medlem Hr. Fisker siger, og det er for øvrigt ogsaa kommet frem fra anden Side, at denne Lettelse kun vil komme de øjeblikkelige Ejendomsbesiddere til gode, den vil med det samme blive kapitaliseret. Her gør det ærede Medlem sig skyldig i den samme Fejltagelse, det samme gale Ræsonnement, som da han citerede det ærede Medlem Hr. Pinholt. Det ærede Medlem anfører her et Ræsonnement, der kun kan bringes til Anvendelse paa Ejendomsskatter, der har Prioritetens Karakter; og ikke paa Skatter, der har den samme Karakter, som Indkomst- og Formueskatten hidtil har haft i dette Land, nemlig at kunne gøres bevægelige, ligesom man vil, efter Trangen. Hvorledes skulde den Ejendomsbesidder, som ved Gennemførelsen af dette Lovforslag maatte faa en Skattelettelse, skal vi sige paa 100 Kr., kunne kapitalisere denne Sum ved Salget af sin Ejendom? Tror virkelig det ærede Medlem, at den, der skal købe denne Ejendom, vil ræsonnere som saa: Nu er Ejendomsskatterne til Amtet de sidste Aar faldet med 100 Kr., det vil sige kapitaliseret 2 000 Kr., og derfor kan jeg give 2 000 Kr. mere for Ejendommen? Tror det ærede Medlem, at der findes ret mange saa naive, naar de er ude for at købe Ejendom, som den Mand maatte være, der skulde bære sig saadan ad? Jeg tror ikke en Gang, det ærede Medlem er saa naiv, hvis han skulde ud at købe Ejendom.

Nej, Køberen vil ganske simpelt ræsonnere som saa: Gaar det ned i Aar, kan det gaa op næste Aar, og derfor maa jeg regne med en Skattebyrde, der ligger omkring ved det Gennemsnit, der har været i de senere Aar, og oven i Købet maa jeg, hvis det er en Tid, der viser en stigende Tendens, regne med, at Byrden vil yderligere vokse, og derefter maa jeg tage mit Bestik med Hensyn til, om jeg bør skride til dette Ejendomskøb eller ikke. Det Ræsonnement, der her er anstillet fra flere Sider, kan jeg altsaa paa ingen Maade anerkende Rigtigheden eller Berettigelsen af.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard her vilde besvare det af ham selv stillede Spørgsmaal, hvor gammel en Ejendomsskat skal være, for at den kan siges at have Karakteren af en Prioritet, med dette, at det er